

11 mei 2019 Rondje de Woude

Citaat: 'De Woude is een eilandje in het Alkmaardermeer. Het is een idyllisch dorpje met 160 inwoners. Je kunt er alleen komen met de pont en zodra je met het pontje aan de overkant bent, krijg je een vakantiegevoel'.

Behalve als je er komt om te roeien, hoor je dan gelijk. Nou het viel niet echt tegen. Zon en een matige noordenwind zullen ons meer steuntjes in de rug geven, dan tegen ons zijn gedurende de twee rondjes rond de Westwouderpolder.

Rondje de Woude

We zijn weer aardig door elkaar gehusseld. Alleen zijn de kop en staart als vanouds. Peter in de neus en Joop aan 't roer. Daartussen Erik en Klaas op slag en achter hen Dirk, Artto en Nick van de Kaatje, René en Leo. De spoorstokken worden gesteld, handen en andere tere delen ingevet en de kledij geordend. We kunnen. Elke 2 of was het 3 minuten wordt een sloep weggeblazen. De Laura G met nummer 12 mag als 3e sloep, wat natuurlijk enige verwarring geeft. De toeteraar en wedstrijdleader zijn duidelijk niet dezelfde persoon. Weinig kans een sloep te pakken, maar ook willen we niet ingehaald worden. *En daar moet je wat voor doen!* In strak tempo tegen de wind in naar het

Alkmaardermeer. Profiterend van een beetje opper komen we op snelheid en verlaten met vloeiende slag de Markervaart. Bert Visser, ja die van die haven van de haven, waar we volgens zijn voorganger Cees Vreeswijk het manoeuvreren leerden, wijst Joop hier de weg. Aan de overzijde op de hoek Markervaart-Alkmaardermeer zwaaien Dea en Brenda, die het rondje te voet maken.

Bikkelen op de Markervaart.

Met de wind schuin van achter en later voor de wind roeiend, lopen we een sloep op. Een damessloep waarin acht dames heus hun mannetje staan. Aanmoedigingen worden geroepen. Toch kan een roeier na de kreet 'Haal op, meiden!', het niet laten en voor hij het weet floept het 'Jullie kunnen beter gaan strijken' er uit. Au! Acht dameshoofden draaien om hun atlas om te zien wie die lefgozer is. "straks de zonnebril maar ophouden" wordt geadviseerd.

Het rak vanaf het meer richting de Stierop wind schuin van voren, maar aan hoger wal roeien we aardig in de luwte van het eiland. Nog even drinken en een hap voor we de wind op de Markervaart te lijf moeten. Artto neemt naar Nicks bevinding daarbij teveel gemak en vraagt of ie soms ook een wijntje d'r bij ingeschonken heeft.

Anderhalve kilometer tegen de noordenwind in.... De slag wordt wat ingekort en met het strak tellen van de slag wordt een goed tempo gehouden. Joop noopt ons enigszins tot kalmte met de legendarische Theo Koomen zin: '*Je moet nog een rondje*', van de tijd dat Hilbert van der Duim dacht dat de 10.000 meter al gelopen was. Eindelijk komt het BPR bord 'nog 150 meter tot de pont' voorbij. Van de pont tot de start/finish lijn gejoel en applaus van Cora en overig publiek en met herpakte moed gaan we voor de tweede ronde van 6½ kilometer.

Op het meer zien we kopjes op de golven. Hier prettig, maar de gedachten gaan al weer naar de laatste anderhalve kilometer. Zover is het nog niet. Wel hebben we twee achtereenvolgende sloepen in zicht. Het zal toch niet gebeuren..! ? Extra krachten worden aangeboord en met lange slag gaan we met enige voorsprong de Markervaart op. Het voelt als het lied Doderit van drs P. met dat verschil dat steeds een roeier over boord zetten hier niet helpt om de 'wolven' voor te blijven. Ze komen wel gestaag naderbij, maar door doorgeven van de laatste 100-en meters persen we er nog wat uit en bereiken we op tijd ons Omsk en gaan na 2 x 3 kwartier als derde gestarte sloep als tweede over de finish. Voor wat het waard is natuurlijk.

Na gedane arbeid kris kras naar de steiger

Na gedane inspanning tijd voor een biertje of wijntje in het zonnetje op het terras en later in 't Kombof, waar Joop een ruime tafel voor ons ingepikt heeft. 't Kombof, gezelligheid ten top en kan gezien worden als het scheepvaartmuseum van de Woude. Havengezichten van Amsterdam en Rotterdam. Platen van de schepen van 'de Lijn', de Willem Barentsz, maar ook van de schipperij op de Zaan. Meer iets voor Klaas. Na de prijsuitreiking, waar we zoals gewoonlijk weinig van meekrijgen, is daar voor ons allen een heerlijke blauwe hap. De dame bij de saté doet me denken aan de Jamaicaanse eieren bewaakster in het Londense Youth hostel aan de Thames. De cover band 'Spijker' lardeert dit alles met 'onze' muziek en na hun "Go your own way", wandelen we met een goed gevoel naar de pont. Weer een training voor de HT achter de rug.

Vooraf koffie en bananen op het terras

En een biertje na de strijd

Good old Joop. Still going very strong. Bedankt!